

Нови доктор богословских наука и настављена традиција школовања српских теолога у Берну

Српска православна Црква већ век ипо негује искрене хришћанске односе са Старокатоличком црквом Швајцарске, што се до сада нарочито показало на пољу организовања мисије Српске православне Цркве у Швајцарској али и на школовању богословског кадра наше Цркве на Теолошком факултету Универзитета у Берну. Ова традиција освежена је управо у нашим данима, када је у четвртак 6. октобра 2022. године на Теолошком факултету Универзитета у Берну докторску дисертацију под насловом "Christus lux mundi. Die Lichtmotivik im Johannesevangelium vor dem Hintergrund des kaiserzeitlichen Mittelpatonismus" (Христос светлост света. Мотив светлости у Еванђељу по Јовану у контексту средњег платонизма у доба царева) из области Светог писма Новог Завета одбранио кандидат Милан Кострешевић, клирик Епархије аустријско-швајцарске.

Пред четворочланом комисијом у саставу проф. др Андреас Вагнер (Andreas Wagner), председник комисије и редовни професор Старог Завета, проф. др Рајнер Хирш-Луиполд (Rainer Hirsch-Luipold), декан Теолошког факултета, ментор и редовни професор Новог Завета, проф. ем. др Урс фон Аркс (Urs von Arx), професор емеритус Новог Завета, Омилитике и Историје

старокатолицизма и проф. др Ангела Берлис (Angela Berlis), редовни професор Опште историје Цркве, кандидат Кострешевић најпре је детаљно изложио срж свога рада, да би затим у дискусији са члановима комисије успешно уз сваку похвалу одговорио на постављена питања и даље коментаре. Комисија је потом на основу докторске дисертације и усмене одбране закључила да је кандидат Милан Кострешевић докторске студије из теологије завршио са великим похвалама, те да му се додељује звање доктора теолошких наука (Dr. theol.). На крају ове свечане новопромовисани др Милан Кострешевић захвалио се Старокатоличкој цркви Швајцарске на стипендији и поверењу и подршци коју су му указали, али и Српској православној Цркви на благослову и додатној духовној и материјалној подршци за окончање докторских студија као и ментору и другим професорима за саветовање и стручно руковођење докторске тезе те осталој родбини и пријатељима.

Овим чином настављена је традиција школовања српских теолога у Берну која је започела још 1876. године школовањем Радослава фон Радића, да би се наставило студијама Светозара Радовановића (потоњег Епископа захумско-херцеговачког Тихона), Николе Велимировића, данас Светог владике Николаја охридског и жичког, Светозара Вуковића (потоњег Епископа шумадијског Саве), Милутина Стојадиновића (потоњег епископа тимочког), Ристе Радовића, (потоњег митрополита црногорско-приморског Амфилохија), Доситеја Мотика, данашњег епископа британско-скандинавског, али и чувених професора Јордана Илића, Димитрија Димитријевића, Ђоке Слијепчевића, Емилијана Чарнића, Прибислава Симића, Радомира Ракића, Драгана Милина, Илије Томића и Предрага Драгутиновића, неколицине свештеника заслужних за развој мисије наше Цркве на простору Швајцарске као и других свештеника и теолога наше Цркве.

Свечаном чину одбране докторске дисертације у име Српске православне Цркве присуствовали су и протојереј-ставрофор Станко Марковић, архијерејски намесник за Швајцарску, протојереј-ставрофор др Мирослав Симијонович и протојереј Бранимир Петковић, пароси из Цириха, протојереј Бране Сарич, парох из Санкт Галена, јереј Иван Филиповић из Епархије браничевске као и господин Драган Прерадовић, члан Епархијског савета и Епархијског управног одбора Епархије аустријско-швајцарске.

На крају ове свечаности уприличено је свечано послужење у просторијама Универзитета у Берну.

crkva.at